

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Grzybek

Protokolant: st. prot. sąd. Agnieszka Klimczak

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań - Stare Miasto w Poznaniu Jarosława Lewickiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 maja 2017 roku

sprawy oskarżonych:

1. **J. H. (H.)**, PESEL (...), syna S. i J. z domu W. (W.), urodzonego (...) w Z.,

o skarżonego o to, że

w dniu 22 grudnia 2015 roku w nieustalonym miejscu, działając wspólnie i w porozumieniu z E. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez upoważnienia po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń prowadzonego na rzecz pokrzywdzonej (...) sp. z o.o. przez Bank (...) S.A. rachunku bankowego o numerze (...), dokonał zmiany zapisu danych informatycznych w elektronicznym systemie bankowym w ten sposób, że dokonał przelewu kwoty 135.744,51 złotych z rachunku spółki (...) na rachunek o numerze (...) prowadzony przez (...) S.A. na rzecz J. H., oraz przelewu kwoty 143.811,04 złotych na rachunek o numerze (...) prowadzony przez (...) S.A. na rzecz E. M. (1), wyrządzając tym samym Bankowi (...) w W. i spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) szkodę majątkową w łącznej kwocie 279.555,55 złotych, a uczynił to w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o przestępstwo z art. 287 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

2. E. M. (1) (M.) PESEL (...), syna M. i L. z domu L., urodzonego (...) w T.,

o skarżonego o to, że

w dniu 22 grudnia 2015 roku w nieustalonym miejscu, działając wspólnie i w porozumieniu z J. H., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez, upoważnienia, po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń prowadzonego na rzecz pokrzywdzonej (...) sp. z o.o. przez Bank (...) S.A. rachunku bankowego o numerze (...), dokonał zmiany zapisu danych informatycznych w elektronicznym systemie bankowym w ten sposób, że dokonał przelewu kwoty 135.744,51 złotych z rachunku spółki (...) na rachunek o numerze (...) prowadzony przez (...) S.A. na rzecz J. H., oraz przelewu kwoty 143.811,04 złotych na rachunek o numerze (...) prowadzony przez (...) S.A. na rzecz E. M. (1), wyrządzając tym samym Bankowi (...) w W. i spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) szkodę majątkową w łącznej kwocie 279.555,55 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k

1. Oskarżonego A. H. uznaje za winnego tego, że w nieustalonym miejscu i czasie, ale nie wcześniej niż 25 września 2015 roku i nie później niż 22 grudnia 2015 roku, działając w zamiarze aby nieustalona osoba dokonała czynu zabronionego polegającego na przełamaniu zabezpieczeń rachunku bankowego prowadzonego na rzecz (...) sp. z o.o. przez Bank (...) S.A. i nieuprawnionej zmianie zapisu danych informatycznych w elektronicznym systemie bankowym

w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ułatwił swoim zachowaniem popełnienie tego czynu, udostępniając tej osobie karty debetowe o numerach (...) i (...), wydane mu przez (...) S.A. do rachunku numer (...), w wyniku czego powstała szkoda w wysokości 135.744,51 zł, a uczynił to w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za przestępstwo to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 287 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu A. H. w punkcie 1 kary pozbawienia wolności zalicza mu okres zatrzymania w okresie od 7 do 9 stycznia 2017 roku.

3. Oskarżonego E. M. (1) uznaje za winnego tego, że w nieustalonym miejscu i czasie, ale nie wcześniej niż 13 października 2015 roku i nie później niż 22 grudnia 2015 roku, działając w zamiarze aby nieustalona osoba dokonała czynu zabronionego polegającego na przełamaniu zabezpieczeń rachunku bankowego prowadzonego na rzecz (...) sp. z o.o. przez Bank (...) S.A. i nieuprawnionej zmianie zapisu danych informatycznych w elektronicznym systemie bankowym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ułatwił swoim zachowaniem popełnienie tego czynu, udostępniając tej osobie karty debetowe o numerach (...) i (...), wydane mu przez (...) S.A. do rachunku numer (...), w wyniku czego powstała szkoda w wysokości 143.811,04 zł, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 287 § 1 k.k. i za przestępstwo to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 287 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

4. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego A. H. obowiązek naprawienia szkody w kwocie 23.468 złotych na rzecz (...) sp. z o.o.

5. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego E. M. (1) obowiązek naprawienia szkody w kwocie 13.924 złote na rzecz (...) sp. z o.o.

6. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonych J. H. i E. M. (1) z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu i nie wymierza im opłaty.

SSO Magdalena Grzybek

Sygn. akt III K 69/17

UZASADNIENIE

W dniu 13 października 2015 roku oskarżony E. M. (1) osobiście założył rachunek nr (...) w (...) w placówce (...) w Z., mającej swoją siedzibę w Galerii (...) przy ul. (...). Karty debetowe o numerach (...) oraz (...), (...) przesłał na adres zamieszkania oskarżonego tj L., N. 11/4. Aktywacja karty wymagała zalogowania się do serwisu transakcyjnego.

W dniu 25 września 2015 roku oskarżony J. H. osobiście założył rachunek nr (...) w (...) w placówce (...) w Z., mającej swoją siedzibę w Galerii (...) przy ul. (...). Karty debetowe o numerach (...) oraz (...), (...) przesłał na adres korespondencyjny oskarżonego tj. Z., ul. (...). Aktywacja karty wymagała zalogowania się do serwisu transakcyjnego.

Obaj oskarżeni własnoręcznie podpisali umowy o prowadzenie rachunków, a także dokumenty związane ze zmianami danych osobowych zgłaszanych bankowi. (k. 217 – 225). Obaj również zgłaszali utratę dowodów osobistych, ale nie tych, którymi legitymowali się przy zakładaniu rachunków w (...). (k. 117, k. 123).

A. H. w nieustalonym miejscu i czasie, ale nie wcześniej niż 25 września 2015 roku i nie później niż 22 grudnia 2015 roku, udostępnił osobie o nieustalonej tożsamości karty debetowe o numerach (...) i (...), wydane mu przez (...) S.A. do rachunku numer (...), zaś E. M. (1) w nieustalonym miejscu i czasie, ale nie wcześniej niż 13 października 2015 roku i nie później niż 22 grudnia 2015 roku, udostępnił osobie o nieustalonej tożsamości karty debetowe o numerach (...) i (...), wydane mu przez (...) S.A. do rachunku numer (...).

W dniu 22 grudnia 2015 roku M. C. z Biura Kontroli Ryzyka i Prewencji Nadużyć Banku (...) w W. poinformowała (...) S.A. o tym, że w dniu 21 grudnia 2015 roku nieznani sprawcy po uzyskaniu dostępu do bankowości internetowej klienta Banku (...). poprzez przejście haseł i loginów dokonali kradzieży środków finansowych. Środki te zostały przesłane z rachunku nr (...) w kwocie 143.811,04 zł na rachunek bankowy nr (...) prowadzony w (...) na rzecz E. M. (1) oraz kwota 135.744, 51 zł wysłana na rachunek (...) prowadzony na rzecz J. H. . M. C. wniosła o rozpoczęcie procedury zablokowania środków.

Tego samego dnia, tj. 22 grudnia 2015 roku, zanim dokonano blokady środków, część pieniędzy wypłacono w gotówce z bankomatów znajdujących się na terenie Wielkiej Brytanii. Z rachunku nr (...) prowadzonego w (...) dla E. M. (1) osoba o nieustalonej tożsamości posługując się kartą debetową nr (...) dokonała między godziną 9.30 a 9.34 trzech wypłat z terminala numer (...) w L. (...), należącego do (...), łącznie na kwotę 2260 funtów szterlingów, co stanowiło równowartość 13 924 złotych oraz podjęto nieudaną próbę wypłaty 760 funtów szterlingów (k. 8 – 10 akt). Z tego samego rachunku, przy użyciu karty debetowej nr (...) podjęta została nieudana próba wypłaty 760 funtów szterlingów z terminala nr (...) w L. (...) 2, należącego do (...)(k. 11 akt) .

Tego samego dnia, tj. 22 grudnia 2015 roku, z rachunku nr (...) prowadzonego w (...) dla J. H. osoba o nieustalonej tożsamości posługując się kartą debetową nr (...) dokonała o godzinie 9.38 wypłaty 10 funtów szterlingów z terminala nr (...) w L., należącego do (...), a następnie między godziną 9.38 a 9.43 dokonano trzech wypłat z terminala numer (...) w L. (...) 2, należącego do (...), łącznie na kwotę 2280 funtów szterlingów (k. 15 – 17 akt) Z tego samego rachunku, przy użyciu karty debetowej nr (...) pomiędzy godziną 9.44 a 9.50 wypłacono dwukrotnie po 760 funtów szterlingów z terminala numer (...) w L. (...) , należącego do (...) i podjęto jedną nieudaną próbę wypłaty kwoty 760 funtów szterlingów. (k. 15 - 18 akt) . Łącznie z rachunku J. H. wypłacono w dniu 22 grudnia 2015 roku przy użyciu kart debetowych 3810 funtów szterlingów, co stanowiło równowartość 23 468, 14 zł.

W toku postępowania nie udało się ustalić, czy to oskarżeni dokonali przełamania zabezpieczeń elektronicznych i wpłynęli na automatyczne przekazywanie danych informatycznych, zlecając przez Internet przelewy z rachunku spółki (...). Nie ustalono również, czy to któryś z nich dokonał wypłaty gotówki z bankomatów w L..

W dniu 28 grudnia 2015 roku o godzinie 10.30 dokonano blokady środków w kwocie 129.871, 48 zł na rachunku nr (...) prowadzonym w (...) na rzecz E. M. (1) oraz kwoty 112.216, 56 zł na rachunku nr (...) prowadzonym na rzecz J. H..

Na twardym dysku laptopa L. (...) nr (...) używanego przez pracowników firmy (...) do obsługi bankowości internetowej znajdowało się kilkadziesiąt programów szpiegujących używanych do wykradania haseł i loginów lub podmiany numerów kont bankowych tzw. „trojanów”. Brak programu antywirusowego i przyznanie „standardowemu użytkownikowi” uprawnień administratora powodowały, że system operacyjny był bardzo podatny na działanie szkodliwego oprogramowania (k. 83 – 84).

Oskarżony J. H. ma 36 lat, jest bezdzietnym kawalerem, ma wykształcenie średnie , nie ma nikogo na swoim utrzymaniu, z zawodu jest technikiem – ogrodnikiem, zatrudniony jest w (...) w charakterze stajennego i osiąga miesięczny dochód w kwocie 1500 zł netto. J. H. był karany sądownie.

Oskarżony E. M. (1) ma 25 lat, jest bezdzietnym kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu, ma wykształcenie podstawowe, z zawodu jest glazurnikiem, jest bezrobotny, utrzymuje się z prac dorywczych i uzyskuje z tego tytułu dochód w kwocie ok. 1000 zł miesięcznie. E. M. (1) był karany sądownie. Obecnie przebywa w Anglii.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

1. zeznań świadka M. B. (k. 31 – 33),

2. opinii biegłych:

- P. F. z dnia 12 lutego 2016 roku i 6 czerwca 2016 roku (k. 78 – 84, k. 95 – 102)

- opinii (...) sporządzonej przez biegłego G. B. z dnia 24 lutego 2017 roku (k. 234 – 247),

3. dokumentów zgromadzonych w sprawie i zaliczonych na poczet materiału dowodowego, w tym:

- pisma (...) z dnia 28 grudnia 2015 roku (k. 1 - 3),
- historii operacji na rachunku E. M. (1) i J. H. (k. 8 – 9, 15 – 16),
- wykazu operacji kartami debetowymi (k. 19, 20, 17, 18),
- wydruków potwierdzeń przelewów (k. 37 – 40),
- wydruków korespondencji elektronicznej (k. 41 – 47, 56 – 57),
- protokołu zatrzymania rzeczy z dnia 22 grudnia 2015 roku (k. 48 – 52),
- pisma (...) S.A. z dnia 18 stycznia 2016 roku (k. 72 – 75),
- pisma (...) z dnia 18 kwietnia 2016 roku (k. 90),
- pisma Banku (...) S.A. z dnia 12 lutego 2016 roku (k. 85) ,
- pisma Banku (...) S. A. z dnia 15 maja 2016 roku (k. 91),
- pisma z Urzędu Miasta w Z. z 4 maja 2016 roku (k. 117),
- zawiadomienia o utracie dowodu osobistego J. H. (k. 118),
- pisma burmistrza L. z dnia 13 maja 2016 roku (k. 123),
- kart karnych (k. 140, 142 – 143, 271, 273 - 274),
- protokołu zatrzymania (k. 184 – 185),
- danych od P4 (k. 201 – 202),
- danych od T – M. (k. 205),
- pisma (...) z dnia 14 lutego 2017 roku (k. 215 – 216),
- umowy o prowadzenie rachunków (k. 217 – 218, 222 - 223),
- oświadczeń o zmianie danych osobowych (k. 219 – 221, 224, 225),
- wydruków dotyczących J. H. (k.250 – 258, 267 – 269),
- danych z (...) (k. 278 – 279),
- danych o odbyciu kary J. H. (k. 299),
- odpisów wyroków (k. 300, 304 – 306, 320 - 323),
- wywiadów kuratora sądowego (k. 337, 338 – 340).

Oskarżeni J. H. oraz E. M. (1) nie stawili się na rozprawę i Sąd prowadził postępowanie pod ich nieobecność. Na rozprawie w dniu 23 maja 2017 roku ujawniono wyjaśnienia oskarżonych, jakie złożyli w postępowaniu przygotowawczym.

Oskarżony J. H. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i zaprzeczył, by znał E. M. (1). Oświadczył, że nie ma nic wspólnego z tą sprawą oraz wyjaśnił, że nigdy nie był w Anglii. Zaprzeczył, by zawarł z (...) umowę o prowadzenie rachunku bankowego w dniu 25 września 2015 roku i wyjaśnił, iż zgubił swój dowód osobisty, na który ktoś inny musiał założyć konto w (...).

Oskarżony E. M. (1) w postępowaniu przygotowawczym również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i zaprzeczył, by znał J. H.. Wyjaśnił, że ma rachunek w (...) ale nie wiedział, że wpłynęły na niego jakiegokolwiek pieniądze i że nie udostępniał nikomu swojego dowodu osobistego ani kart debetowych.

Sąd, w przeważającej części, nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych.

Nie zasługuje na wiarę ta część wyjaśnień oskarżonego J. H. w której twierdzi, że nie zakładał rachunku w (...), że zgłosił zaginięcie dowodu osobistego i ktoś inny musiał założyć rachunek na jego nazwisko posługując się jego dowodem osobistym. Wyjaśnienia oskarżonego pozostają w sprzeczności z treścią opinii (...) sporządzonej przez biegłego G. B. z dnia 24 lutego 2017 roku (k. 234 – 247) z której wynika, że obaj oskarżeni własnoręcznie podpisali umowy o prowadzenie rachunków. Nadto, jak wynika z pisma Urzędu Miasta w Z. z dnia 4 maja 2016 roku (k. 117), oskarżony J. H. zgłosił utratę dowodu osobistego serii (...) w dniu 8 sierpnia 2011 roku. Tymczasem przy zakładaniu rachunku oskarżony okazał dowód osobisty (...), który nadal posiada.

Sąd nie kwestionuje tej części wyjaśnień, w której J. H. podał, że nigdy nie był w Anglii. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika bowiem by kiedykolwiek tam był.

Wyjaśnienia obu oskarżonych sprzeczne są z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Podkreślić należy, iż karty debetowe przesłane zostały obu oskarżonym pocztą i za ich pomocą wypłacono z ich kont środki, jakie zostały bezprawnie przebrane na ich konta z rachunku spółki (...). Jak już wyżej wskazano, w toku postępowania nie udało się ustalić, czy to oskarżeni dokonali przełamania zabezpieczeń elektronicznych i wpłynęli na automatyczne przekazywanie danych informatycznych, zlecając przez Internet przelewy z rachunku spółki (...). Nie ustalono również, czy to któryś z nich dokonał wypłaty gotówki z bankomatów w L.. Ich rola polegała zatem na udostępnieniu nieustalonym osobom lub osobie kart debetowych celem wypłacenia na ich podstawie niezasadnie przelanych środków z pokrzywdzonej spółki na rachunki oskarżonych. Podkreślić również należy, iż na rachunkach oskarżonego J. H. oraz E. M. (1) nie dokonano żadnej operacji od dnia ich założenia do dnia 22 grudnia 2015 roku, kiedy to wypłacono z nich środki należące do V.. Nie bez znaczenia jest fakt, że środki z V. przebrane zostały w wyniku bezprawnego działania na konta oskarżonych w dniu 21 grudnia 2015 roku, a już następnego dnia za pośrednictwem kart debetowych przesłanych przez bank oskarżonym, wypłacona została część środków. W ocenie Sadu rachunki obu oskarżonych założone zostały w celu popełnienia przestępstwa.

Sąd nie zakwestionował tej części wyjaśnień J. H. i E. M. (1), w której podali, że nie znają się wzajemnie . Wprawdzie okoliczności niniejszej sprawy zdają się temu przeczyć (obaj założyli w tej samej placówce banku rachunki, obu oskarżonym przesłane zostały karty debetowe na podstawie których tego samego dnia wypłacono bezprawnie przebrane pieniądze, na obu rachunkach od ich założenia aż do dnia popełnienia przestępstwa będącego przedmiotem rozpoznania nie wykonywano żadnych operacji), to jednak nie ma bezpośredniego dowodu z którego wynika, że oskarżeni się znają. Nie można wykluczyć, że przekazali swoje karty debetowe osobie lub osobom o nieustalonej tożsamości jeden niezależnie od drugiego i bez jego wiedzy. Z tych też powodów, mając na uwadze treść art. 5 k.p.k. Sąd uznał, że oskarżeni nie działali wspólnie i w porozumieniu ze sobą.

Na wiarę zasługują zeznania świadka M. B. złożone w postępowaniu przygotowawczym, a które ujawnione zostały na wniosek prokuratora na rozprawie w dniu 23 maja 2017 roku. Zeznania świadka korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a w szczególności z dokumentami przesłanymi z (...) i z Biura Kontroli Ryzyka i Prewencji Nadużyć Banku (...) w W..

Na wiarę zasługują opinie biegłego informatyka P. F. z dnia 12 lutego 2016 roku i 6 czerwca 2016 roku (k. 78 – 84, k. 95 – 102) oraz opinia (...) sporządzona przez biegłego G. B. z dnia 24 lutego 2017 roku (k. 234 – 247) albowiem zostały sporządzone przez osoby, które dysponują odpowiednią wiedzą fachową a ponadto mają doświadczenie w sporządzaniu tego typu opinii. Nie były również kwestionowane przez prokuratora, a Sąd nie miał podstaw, by uczynić to z urzędu.

Dowody z dokumentów sporządzone przez kompetentne do tego organy uznano w całości za wiarygodne, albowiem nie wzbudziły one wątpliwości ze strony Sądu oraz nie zostały zakwestionowane przez prokuratora.

Sąd zważył, co następuje:

J. H. oskarżony został o to, że w dniu 22 grudnia 2015 roku w nieustalonym miejscu, działając wspólnie i w porozumieniu z E. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez upoważnienia po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń prowadzonego na rzecz pokrzywdzonej (...) sp. z o.o. przez Bank (...) S.A. rachunku bankowego o numerze (...), dokonał zmiany zapisu danych informatycznych w elektronicznym systemie bankowym w ten sposób, że dokonał przelewu kwoty 135.744,51 złotych z rachunku spółki (...) na rachunek o numerze (...) prowadzony przez (...) S.A. na rzecz J. H., oraz przelewu kwoty 143.811,04 złotych na rachunek o numerze (...) prowadzony przez (...) S.A. na rzecz E. M. (1), wyrządzając tym samym Bankowi (...) w W. i spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) szkodę majątkową w łącznej kwocie 279.555,55 złotych, a uczynił to w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o przestępstwo z art. 287 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

E. M. (1) oskarżony został o to, że w dniu 22 grudnia 2015 roku w nieustalonym miejscu, działając wspólnie i w porozumieniu z J. H., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez, upoważnienia, po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń prowadzonego na rzecz pokrzywdzonej (...) sp. z o.o. przez Bank (...) S.A. rachunku bankowego o numerze (...), dokonał zmiany zapisu danych informatycznych w elektronicznym systemie bankowym w ten sposób, że dokonał przelewu kwoty 135.744,51 złotych z rachunku spółki (...) na rachunek o numerze (...) prowadzony przez (...) S.A. na rzecz J. H., oraz przelewu kwoty 143.811,04 złotych na rachunek o numerze (...) prowadzony przez (...) S.A. na rzecz E. M. (1), wyrządzając tym samym Bankowi (...) w W. i spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) szkodę majątkową w łącznej kwocie 279.555,55 złotych, tj. o przestępstwo z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k

Zgodnie z treścią art. 287 § 1 k.k. kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub wyrządzenia innej osobie szkody, bez upoważnienia, wpływa na automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie danych informatycznych lub zmienia, usuwa albo wprowadza nowy zapis danych informatycznych, podlega karze. Przystępstwo z art. 287 § 1 k.k. dokonane jest z chwilą wprowadzenia zmian lub innej opisanej w tym przepisie ingerencji w urządzenie lub system gromadzenia, przetwarzania lub przesyłania informacji za pomocą techniki komputerowej. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie II AKa 120/08).

Ponieważ w toku postępowania nie udało się ustalić, czy to oskarżeni dokonali przełamania zabezpieczeń elektronicznych i wpłynęli na automatyczne przekazywanie danych informatycznych, zlecając przez Internet przelewy z rachunku spółki (...) i nie ustalono również, czy to któryś z nich dokonał wypłaty gotówki z bankomatów w L., prokurator wniósł o zmianę kwalifikacji prawnej czynu i uznanie oskarżonego J. H. za winnego tego, że w nieustalonym miejscu i czasie, ale nie wcześniej niż 25 września 2015 roku i nie później niż 22 grudnia 2015 roku, działając w zamiarze aby nieustalona osoba dokonała czynu zabronionego polegającego na przełamaniu zabezpieczeń rachunku bankowego prowadzonego na rzecz (...) sp. z o.o. przez Bank (...) S.A. i nieuprawnionej zmianie zapisu danych informatycznych w elektronicznym systemie bankowym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ułatwił swoim zachowaniem popełnienie tego czynu, udostępniając tej osobie karty debetowe o numerach (...) i (...), wydane mu przez (...) S.A. do rachunku numer (...), w wyniku czego powstała szkoda w wysokości 135.744,51 zł, a uczynił to w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., zaś oskarżonego E. M. (1) za winnego tego, że w nieustalonym miejscu i czasie, ale nie wcześniej niż 13 października 2015 roku i nie później

niż 22 grudnia 2015 roku, działając w zamiarze aby nieustalona osoba dokonała czynu zabronionego polegającego na przełamaniu zabezpieczeń rachunku bankowego prowadzonego na rzecz (...) sp. z o.o. przez Bank (...) S.A. i nieuprawnionej zmianie zapisu danych informatycznych w elektronicznym systemie bankowym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ułatwił swoim zachowaniem popełnienie tego czynu, udostępniając tej osobie karty debetowe o numerach (...) i (...), wydane mu przez (...) S.A. do rachunku numer (...), w wyniku czego powstała szkoda w wysokości 143.811,04 zł, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 287 § 1 k.k.

W ocenie Sądu wnioski prokuratora zasługiwały w tej mierze na uwzględnienie. Biorąc pod uwagę poczynione wyżej rozważania, nie można było, w ocenie Sądu, przypisać oskarżonym sprawstwa w zakresie czynu z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., a jedynie pomocnictwo do popełnienia przestępstwa z art. 287 § 1 k.k., w przypadku oskarżonego J. H. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji; odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie. Rola oskarżonych polegała, jak już wyżej wskazano, na udostępnieniu swoich kart debetowych .

Zgodnie z treścią art. 294 § 1 k.k. kto dopuszcza się przestępstwa określonego w art. 287 § 1 k.k. w stosunku do mienia znacznej wartości podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat pozbawienia wolności. Z uwagi na fakt, iż Sąd nie przyjął, że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu ze sobą, nie dopuścili się popełnienia przestępstwa z art. 287 § 1 k.k. w stosunku do mienia znacznej wartości. Oskarżony J. H. dopuścił się przestępstwa w stosunku do mienia wartości 135.744, 51 zł, zaś E. M. (1) w stosunku do mienia wartości 143.811, 04 zł.

Oskarżony J. H. działał w warunkach art. 64 § 1 k.k., bowiem wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotów z dnia 30 sierpnia 2012 roku w sprawie III K 82/12 skazany został za popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 19 września 2011 roku do dnia 19 marca 2012 roku. (k. 299 – 300). Odbył również w okresie od 19 marca 2012 roku do dnia 18 stycznia 2013 roku karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty z dnia 28 lutego 2013 roku w sprawie II K 231/12 (k. 319 – 323), a przypisanego mu w niniejszej sprawie czynu dopuścił się nie wcześniej niż 25 września 2015 roku i nie później niż 22 grudnia 2015 roku, a więc przed upływem 5 lat od odbycia kary za przestępstwa podobne.

Wymierzając kary za popełnienie przestępstw przypisanym oskarżonym, Sąd brał pod uwagę stopień ich zawinienia, społeczną szkodliwość czynu, motywację i sposób działania oskarżonych, ich właściwości i warunki osobiste jak również sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po ich popełnieniu.

Prokurator wniósł o wymierzenie oskarżonemu J. H. kary 1 roku pozbawienia wolności, zaś oskarżonemu E. M. (1) kary 6 miesięcy pozbawienia wolności bez zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary i w ocenie Sądu wnioski w tej kwestii zasługiwały na uwzględnienie.

Wymierzając karę Sąd brał pod uwagę to, że oskarżeni dopuścili się przypisanych im przestępstw z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim i byli już karani sędownie. J. H. był siedmiokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu , działał w warunkach recydywy, co przemawia za wymierzeniem kary w górnych ustawowych granicach zagrożenia. Z kolei oskarżony E. M. (2) był pięciokrotnie karany sędownie za przestępstwa opisane w kodeksie karnym skarbowym.

Okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonych to przede wszystkim fakt, że po popełnieniu przypisanych mu przestępstw z 2015 roku oskarżeni nie weszli już w konflikt z prawem, nie toczą się przeciwko nim postępowania przygotowawcze.

Mając na uwadze fakt, że zarówno oskarżony J. H., jak i E. M. (1), byli kilkakrotnie karani sędownie Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu dotychczasowy sposób życia oskarżonych nie pozwala na przyjęcie wobec nich pozytywnej prognozy i przekonania, że nie popełnią ponownie przestępstwa.

Wymierzając karę Sąd kierował się dyrektywą prewencji indywidualnej, dążąc do tego, aby wymierzona kara zapobiegła powrotowi sprawcy na drogę przestępstwa oraz dyrektywą prewencji generalnej (w celu kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, w celu kształtowaniu przekonania, iż popełnianie przestępstw nie uchodzi bezkarnie i spotyka się ze sprawiedliwą karą). Co więcej, Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów, badając zarówno okoliczności przedmiotowe (waga, rodzaj i charakter naruszonego dobra, okoliczności popełnienia czynów), jak i okoliczności podmiotowe (zamiar, motywację sprawców, sposób popełnienia czynu).

Zdaniem Sądu wymierzone oskarżonym kary spełnią swą funkcję tak wychowawczą, jak i zapobiegawczą.

W punkcie 2 wyroku na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu A. H. w punkcie 1 kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył mu okres zatrzymania w okresie od 7 do 9 stycznia 2017 roku.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego J. H. obowiązek naprawienia szkody w kwocie 23.468 zł, zaś wobec E. M. (1) w kwocie 13.924 zł. Wprawdzie z konta (...) sp. z o.o. na konto J. H. wpłynęła kwota 135.744, 51 zł zaś na konto E. M. (1) kwota 143.811, 04 zł, to z konta J. H. wypłacona została kwota stanowiąca równowartość 23.468 zł, zaś z konta E. M. (1) kwota stanowiąca równowartość 13.924 zł.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych i nie wymierzył im opłaty, uznając, iż sytuacja majątkowa oskarżonych, którzy zobowiązani zostali do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem i wymierzona im została bezwzględna kara, nie pozwala im na poniesienie tych kosztów.

SSO Magdalena Grzybek

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. notować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć oskarżonemu J. H. z pouczeniem,
3. za 14 dni lub z apelacją.

SSO Magdalena Grzybek